

مقایسه روش‌های مختلف مقاوم سازی سازه‌های آموزشی بتنی

عباس جهانی بهنمیری^{1*}، سعید پورزینلی²، رحمت مدندوست²

1- کارشناسی ارشد مهندسی عمران- سازه A_Jahani114@yahoo.com

2- دانشیار گروه مهندسی عمران ، دانشگاه گیلان

چکیده

در این مقاله ارزیابی بهسازی لرزه‌ای بر روی یک نمونه سازه آموزشی بتنی موجود انجام گردید. به علت عدم وجود نقشه‌های معماری و سازه‌ای، کلیه اطلاعات پیکر بنده ساختمان از طریق ارزیابی عینی، انجام سونداثر و آزمایش‌های مورد نیاز جمع آوری گردید، به عبارت دیگر، جمع آوری اطلاعات از وضعیت موجود ساختمان در سطح اطلاعات متعارف انجام شده است. جهت تعیین مقاومت فشاری مورد انتظار بتن از آزمایش چکش اشمیت و مغزه گیری بهره گرفته شد. بررسی اطلاعات وضع موجود سازه، نشان دهنده ضعف سازه در برابر زلزله می‌باشد. پس از مدل سازی ساختمان توسط برنامه SAP 2000 و انجام تحلیل استاتیکی غیرخطی (pushover) و مشاهده عدم مقاومت کافی سازه در برابر بارهای جانبی، عملیات بهسازی بر روی سازه مذکور با روش‌های پوشش بتنی دور ستون‌ها و تیرها، دیوار برپشی همراه با پوشش بتنی دور تیرها و پوشش FRP مطابق با دستورالعمل بهسازی لرزه‌ای انجام شد و نتایج حاصل با هم مقایسه شد.

واژه‌های کلیدی: بهسازی لرزه‌ای، تحلیل غیر خطی، سازه بتنی، سازه آموزشی بتنی

1- مقدمه

با توجه به افزایش روز افزون دانش لرزه خیزی و به تبع آن نیاز به اصلاح ضوابط و مقررات آیین نامه‌ای و از طرف دیگر انبوه سازه‌هایی که بر اساس ضوابط آیین نامه‌های قدیمی طراحی و اجرا شده‌اند، بررسی رفتاری و تحقیق درباره نیاز این سازه‌ها به مقاوم سازی لازم و ضروری به نظر می‌رسد. هدف از طراحی لرزه‌ای بر اساس عملکرد این است که طراحان را قادر سازد تا سازه‌هایی طراحی کنند که عملکردشان قابل پیش‌بینی باشد. هدف اصلی طراحی لرزه‌ای بر اساس عملکرد، دخیل کردن کارفرما در انتخاب میزان خطر پذیری در طرح مورد نظر در سطوح مختلف زمین لرزه است که خود این هدف مستلزم معلوم بودن نحوه عملکرد سازه در سطح مختلف زمین لرزه‌ها می‌باشد. از دیدگاه علمی و فنی تمام سازه‌هایی که نیاز به بهسازی یا مقاوم سازی دارند، سه دسته اند:

الف- سازه‌هایی که قبل از تدوین آیین نامه‌های مربوط طراحی و اجرا شده‌اند و در زمان اجرا آیین نامه‌ها و مقررات مورد نیاز در کشور وجود نداشت.